

PROPERES ESTRENES

03/11/17

La Chana

Lucija Stojevic
Sala Tallers

16/11/17 — 26/11/17

Parlàvem d'un somni

Pasqual Maragall i Maria Aurèlia Capmany
al carrer Mallorca de Barcelona

*Versió lliure de Jordi Coca a partir d'una
conversa transcrita per Xavier Febrés*
Sala Tallers

22/11/17 — 10/12/17

Claudia

La Conquesta del Pol Sud
Sala Petita

14/12/17 — 07/01/18

El perro del hortelano

Lope de Vega
Sala Gran

20/12/17 — 23/12/17

Medusa

*A partir de la novel·la
de R. Menéndez Salmón*
Sala Tallers

CAFETERIA RESTAURANT DEL TNC

Àmplia varietat de *montaditos* i entrepans.
Tapes postfunció per compartir que canvien
segons mercat. En els espectacles amb
entreacte, menú Express, Bon Vivant i Bon
Vivant Vegà per trobar-s'ho tot a punt a
l'entreacte (imprescindible reserva prèvia).
Reserves: 933 065 729.

SINGULARIS

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

APRÈS MOI, LE DÉLUGE

Lluïsa Cunillé
i Miquel Ortega

Foto portada: David Ruano
Foto interior: May Circus
Disseny: Forma
DL B 24498-2017

Patrocinador

Damm
Fundació

Protectors

Obra Social "la Caixa"

Sabadell
Fundació

FUNDACION
ACS

Benefactors

Coca-Cola

Gramona

LA VANGUARDIA

Col·laboradors

RED
ELÉCTRICA
DE ESPAÑA

abertis

GOETHE
INSTITUT

Catalunya
DENOMINACIÓ D'ORIGEN

COMSA
CORPORACIÓN

Port de Barcelona

MARC MARTÍ

serunion

ASER

ESTEVE

el Periódico

NOS116
CAJA ROJA

CANDELAS

EL PUNT AVUI+

MONTIBELLO
EXPERIENCE. BEAUTY

a

RAC1

26/10/17
— 29/10/17

Sala Tallers
+16 anys

Durada
1 hora i 20 minuts

#aprèsmoiledéluge
#epicentrecunillé

Composició
i direcció musical
Miquel Ortega

Adaptació
Albert Arribas
Miquel Ortega

Direcció
Jordi Prat i Coll

Escenografia
i il·luminació
Laura Clos

Vestuari
Adriana Parra

Audiovisuals
Joan Rodón

Sobretítols
Elisa Campmajó
Glòria Nogué

Repetidor i assistent
de direcció musical
Andreu Gallén

Assistent de rodatge
Gerard Vila

Construcció
del material
per al rodatge
Kike Blanco
/ **La viuda**

Confecció de vestuari
Goretti Puente

Producció
Teatre Nacional
de Catalunya

AMB

Marisa Martins
(mezzosoprano)
Intèrpret

Antoni Comas (tenor)
Home

Músics
Miquel Ortega
(piano)
Miquel Vich
(percussió)
Daniel Claret
(violoncel)
Robindro Nikolic
(clarinet)
Patricio Soler
(trompeta)

Vols saber-ne més?

Escaneja el codi QR o ves a www.tnc.cat
i hi trobaràs materials complementaris i altres
enllaços d'interès:

Presentació del director, Jordi Prat i Coll.

Ana Prieto Nadal, *El teatro de Lluïsa Cunillé. Claves y tendencias en su producción del siglo XXI (2000-2015)*. Madrid: Esperpento Ediciones Teatrales, 2016.

Héctor Mellinas, «Après moi, le déluge de Lluïsa Cunillé: política i sostracció», a la revista *Els Marges* 108, Hivern 2016.

Jordi Prat i Coll,
Director

Som davant d'una anomalia. Som davant de l'adaptació en llenguatge operístic d'una de les obres de teatre més rellevants que ha donat la literatura catalana dels últims anys. *Après moi, le déluge*, de Lluïsa Cunillé, és una obra plena de mestria teatral i, sobretot, una obra en què el contingut precís i inapel·lable de les paraules fereix el qui escolta. Un viatge ple de meandres cap a un particular cor de les tenebres. Dos solitaris al Congo. Dos solitaris d'origen europeu atrapats per la boira d'un continent associat a les entranyes més feroçes de les que l'ésser humà pot ser capaç. Una trobada amb l'altre, amb un mateix, amb l'esperit del Thanatos. La presència d'un tolit a l'avantcambra d'un hotel de Kinshasa revelarà la necessitat de permanència, la necessitat d'herència i les pors de l'ànima que ens confronten al drama d'existir. Com sobreviure a la por? Perdoneu-me l'investida de paraules però no les puc frenar quan penso en aquest llibret tan pertorbador, fascinant i terrible. Us atraparà, n'estic convençut.

No cal dir que per a mi ha sigut un regal, un luxe, poder endinsar-me en l'univers Cunillé. Dirigir òpera no és dirigir teatre de text, té els seus propis codis, però jo m'ho he pres igual. Amb la complicitat de la Marisa i d'en Toni hem buscat i rebuscat en cada rèplica la forma gestual més neta i elaborada per fer que siguin les paraules les que expressin

les emocions i sempre al servei de la música del mestre Miquel Ortega. Que és qui ha tingut a les mans el gran repte! És qui ha convertit en òpera aquesta trobada i se l'ha feta seva. Cada nota, cada motiu, cada silenci està ple de referències musicals en la peça mateixa i en la història de la música. Música que com un òrgan intestinal s'expandeix i es contrau en un trencaclosques ple de força descriptiva per anar donant cos a aquesta confrontació de mons que ens manté expectants, immersos, tocats... fins a quedar-nos sols amb la necessitat o no d'oblidar el que hem escoltat per sobreviure.

Après moi, le déluge és
un viatge ple de meandres
cap a un particular cor
de les tenebres.